

Kompozicije (uz jazz Rya Kawasakia)

Šitum, Dora

Undergraduate thesis / Završni rad

2020

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Academy of Fine Arts / Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:215:958492>

Rights / Prava: [In copyright](#) / [Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-04-19**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Academy of Fine Arts in Zagreb](#)

Sveučilište u Zagrebu

Akademija Likovnih umjetnosti

Ilica 85

Studij : Preddiplomski sveučilišni studij slikarstvo

Profesorica/Mentorica : izv. prof. art. Ksenija Turčić

Studentica : Dora Šitum

Matični broj . 3692/S

Završni rad iz predmeta

Slikanje 2

Naslov rada

Kompozicije

(uz Jazz Rya Kawasakia)

Zagreb 2019/2020

Ritam i boja formuliraju sadržaj koji nije slučajan već dobro promišljen, i tom slobodom pokreta i boje oživljen je u svom konačnom obliku i poruci.

On je produkt vanjskih utjecaja, svijetla, glazbe, atmosfere kao i unutarnjih emocionalnih stanja pri osmišljavanju ideje kao i prilikom rada realizacije te redukcije i ponovne nadogradnje reducirano.

Boji, motivu i ideji dopustila sam da me vode kroz proces nastajanja, i uz vanjski poticaj glazbe Rya Kawasakia, oni su ovladali samnom. Kroz sam rad i ovakav način slikanja i sama sam sazrijevala što likovno, slikarski, što glazbeno(jazz), te moj karakter koji je temperamentan i buran sukobio se sa plohom platna, koje je ionako prazno prije samog slikanja, meni ličilo na vrtlog koji je trebalo ukrotiti, ali tek kroz rad sam shvatila da ga treba pustiti jer bez kaosa nema ni savršenstva(kada se dogodio Veliki prasak - materija, energija, prostor i vrijeme su formirani, a svemir je bio neizmjereno gusto i vruće mjesto. Tada započinje velika epoha ujedinjenja; materija i energija bili su u međusobnoj ravnoteži).

Izazov slikanja u mojoj duši unio je dvojbe, sumnje, ljutnju, te jedan poriv za destrukcijom svega i odustajanja od slikanja. Sumnja me je dovela do mojih nazovi granica gdje sam jedno vrijeme stala i nisam znala kuda dalje.

Uz atmosferu ateljea i prazno buljenje ni u što, u meni je sazrijevala ljutnja na spomenutu granicu i slušajući glazbu jednostavno sam je preskočila i pustila sve navedeno van iz sebe na platno. Bitna mi je bila samo fabula do koje sam dolazila raznim slikarskim tehnološkim postupcima. Kada sam počela uživati u slikanju, osjetila sam da me platno, boje, i motiv zavode i da me odvlače u nešto što nije ono što sam mislila da treba. Dopustila sam "slatkorječivost" i "igru" tih elemenata ali kada je počelo udaljavanje od moje ideje, koja je htijela skrenuti u nekakav u samodopadni smjer, opet sam upotrijebila svoj autoritet i tada smo postigli kompromis. Rekla sam boji, rekla sam motivu: vodi me ali me ne zavodi.

Pri samoj pripremi za slikanje, morala sam izraditi platno u velikim dimenzijama, koje sam htijela izvesti profesionalno na adekvantnim blind ramama. U početku nisam znala kako ću to tehnički izvesti, jer za tako velike formate, blind ram mora biti dovoljno čvrst, jer sam namjerela slikati na lanenom 500-gramskom platnu, koje sam htijela pripremiti na klasičan način - tutkaljenjem, zbog toga što sam htijela imati vrhunsko, kvalitetno, te profesionalno urađeno platno. U tu svrhu, računala sam na moga oca i njegove savjete. Blind okvire napravila sam od letvica jelovine, bili su u segmentima koje sam kasnije ručno sastavljala i dovoljno učvrstila da podnesu 3 sloja tutkala.

Na okvire sam napela 500 - gramski sirovi lan, koji sam pripremila za impregnaciju. Impregnirala sam toplim načinom tutkaljenja u 3 namaza. Dok sam vršila završne pripreme podloge platna za samo slikanje, slušala sam jazz i kasnije sam shvatila da je upravo ta glazba već tada počela slikati platna. Po šušnjenju impregnacije izvršila sam prepariranje platna s pigmentima pomiješanim tutkalom, ciljano sam koristila pigmente u boji koji su mi kasnije koristili kao imprimatura.

Fotografije koje sam ljepila na platna su fotografirane iz knjige „Olympia“ autorice Leni Riefenstahl, te razne novine, fotografije iz mladosti moga djeda i slično. Motivi su mješavina pokreta, apsurdna, buntovnosti, slobode i degradacija kalupa/granica, to jest ustajalih vrijednosti. Na slikama vidimo ljudska tijela, koja lebde u zatrpanim nabijenim idealima, masovno su pogubljeni i pretprani informacijama koje nam se seviraju kao suvremenom društvu. Helene Berta Amalie "Leni" Riefenstahl je bila njemačka glumica, filmska producentica i jedna od najvećih ženskih redateljica i umjetnica svih vremena. Fotografije kontroverzne Hitlerove ljubimice, uklopila sam među svoje kompozicije, baš iz razloga jer apstrakcija nije bila priznata u to doba nacizma, kosila se sa tradicijom, te su zbog toga moji radovi također kontroverzni te spajaju nespojivo.

Od slikarskog pribora koristila sam široke četke, valjke i špahtle.

Radove sam započela iz znatiželje, tako što nisam imala nikakvu namjeru, već želju za istraživanjem. Slike su osvrtno nametnutim idealima, sadržavaju snažne energične poteze, kontekst načina svakodnevnog suvremenog života, napetost, revolt, "anti umjetnost"(umjetnost ne želi biti lijepa, želi biti buntovna), dadaističko slaganje kolaža(stilski po uzoru na neodadaizam), ritam, slobodu stvaranja, vidljive poteze, te komponirane mrlje unutar platna. Od slikarskih tehnika koristila sam pigmente pomješane tutkalom(za podslik), akrilne boje kod kojih sam iskorištavala brzinu sušenja, kolaž, dekolaž. Uz slikarsku tehniku valja naglasiti i samu važnost poteza, borbe lazurnih ploha, to jest kontrolirane transparentne površine, sa širokim impasto potezima koji su jaki, naglašeni i slobodni. Dopustila sam i podlozi da sudjeluje kao element slike, odnosno postoje elementi na slikama koji su ostali sirove boje lanenog platna, što je u meni budilo zadovoljstvo.

Oduzimanje ploha/mrlja i dodavanje istih, radim na način tako što imam dobar razlog zašto nešto izbaciti, ali kada ubacujem nove mrlje/elemente, nemam poseban razlog ali funkcionira. Zapažam ono što vidim (razne kompozicije u prirodi i gradu koje su same po sebi početak umjetničkog procesa) i to utjelovljujem u slike, koje su putovanje za koje ne znam kada će se i kako završiti, ali sam svjesna svoje ideje, koja se razvija u nešto što u početku ne može biti obećavajuće. Slike možemo također interpretirati tematikom "destrukcije" koja sama sebe uništava jer ona uvijek ostavlja trag iza sebe ili tvori nešto novo. Destrukcija nije bukvalno uništavanje već prelazak iz oblika u oblik tvoreći zanimljive kompozicije. Iza destrukcije ostaje materija koja, ako je uništena, prelazi u energiju - ključni pojam na mojim kompozicijama. Destrukcija je stvaralaštvo(dokazati nedokazivo) a radoznalost je upravo ta najveća energija. Pokušavam stvoriti nešto što će hvatati poglede i pozornost promatrača, koristim velike formate koji su snažni, masivni te provokativni. Kada pogledamo slike na kojima radim, iz daleka nam djeluju kao skladne kompozicije, ukoliko im se približimo, shvatit ćemo da svaki segmet priča za sebe, te možemo iščitati poruke društvu.

Kompozicija 1 - kombinirana tehnika, 200 x 180 cm

Kompozicija 2 - kombinirana tehnika, 300 x 180 cm

Kompozicija 3 - kombinirana tehnika, 300 x 180 cm

Kompozicija 4 - kombinirana tehnika, 300 x 180 cm

Kompozicija 5 - kombinirana tehnika, 300 x 180 cm

Kompozicija 6 - kombinirana tehnika, 300 x 180 cm